

Διδαχές

Γέροντος Αμβροσίου, Γ.Μ.Λαδίου

- Τί νά κάνω μέ τά παιδιά μου, γέροντα, πού εἶναι δύσκολα; Μοῦ φωνάζουν, κοιτάζουν τά ἐπικίνδυνα προγράμματα τῆς τηλεόρασης καί ἐπηρεάζονται.

- Μόνο ὁ Κύριος διορθώνει τήν κατάσταση. Θά λές: «Κύριε, σῶσε ἐμένα, διόρθωσέ με, καί φώτισε καί τά παιδιά μου νά εἶναι κοντά Σου». Καί ὁ Κύριος θά σέ ἀκούσει καί θά σοῦ δώσει ἐκεῖνο πού πρέπει.

- Μᾶς ἀκούει, ὅμως, ὁ Κύριος; Φτάνει ἡ φωνή μας ἐκεῖ;

- Δέν ξέρω... τόν περασμένο μήνα τόν πονοῦσαν τ' αὐτιά !

- Ἀπό ἐδῶ καί πέρα, δέν ἔχεις διανοηθεῖ τί θά δεῖς καί τί θά ἀκούσεις. Δέν ἔχουν ξαναγίνει ποτέ στόν κόσμο, εἶπε μιά μέρα τό καλοκαίρι τοῦ 2005.

- Στήν Ἑλλάδα θά συμβοῦν;

- Σέ ὅλον τόν κόσμο καί σ' ἐμᾶς. Καί γιατί; Γιατί ἐμεῖς, λέει, εἴμαστε ὁ φάρος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλά καταντήσαμε ἀπό τήν ἀμαρτία χειρότεροι ἀπό τούς ἄθεους.

Οἱ ἄμβωνες δέν φτιάνουν ἀνθρώπους! Γιατί, δυστυχῶς, δέν λέγεται ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἔπρεπε νά λέγεται, μέσα στόν Χριστιανικό Ναό. Κρύβεται ἡ ἀλήθεια ἀπό ἐμᾶς ὅλους τούς δασκάλους. Σᾶς τό λέω μέ πλήρη συνείδηση

αὐτό. Κρύβεται ἡ ἀλήθεια, δέν διδάσκεται ὁ ἑλληνικός λαός ὅπως πρέπει. Ἄλλοῦ τόν προσανατολίζουμε καί δέν τοῦ λέμε τήν ἀλήθεια, γιά νά συνέλθει ὁ ἑλληνικός λαός καί νά συνέλθουμε κι ἐμεῖς. Γιατί εἶναι τυφλωμένα τά πνεύματά μας, ἡ καρδιά μας εἶναι σκοτισμένη, δέν ἔχει Πνεῦμα Θεοῦ, γιά νά μεταδώσει καί στόν πλησίον, νά μεταδώσει εἰς τόν συνάνθρωπο Πνεῦμα Θεοῦ.

Ἐμεῖς οἱ γονεῖς φταῖμε πού ὑποφέρουν τά παιδιά μας, γιατί δέν τά μαθαίνουμε νά ζοῦν χριστιανικά κι ἐπειδή οἱ γονεῖς δέν ζοῦν ὅπως πρέπει χριστιανικά...

Τά κομποσκοίνια νά εἶναι γιά προσευχή, ὄχι γιά φιγούρα, γιά νά τά βλέπει ὁ κόσμος!

Στόν Οὐρανό ἔχουν πάει ἑκατοντάδες χιλιάδες Χριστιανοί. Ἀλλά αὐτοί πού πῆγαν ἐκεῖ πέρα ἦταν παλικάρια, κράτησαν ἐδῶ καί πολέμησαν τόν σατανᾶ πρῶτα, πολέμησαν τά πάθη. Γιατί ἔχεις μέσα σου ἕνα σωρό κατσίκια. Καί ὕστερα λές: «Εἶμαι Χριστιανός». Ἀπό ποῦ κι ὡς ποῦ εἶσαι Χριστιανός;

“ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ”

Περιοδική ἔκδοση Γ.Ν. Αγ.Ζώνης
ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
Ἐκδότης: Γ.Ν.Αγ.Ζώνης • www.agiazoni.gr
Υπεύθυνος: Αρχιμ. Ἀνθιμος Ἡλιοπούλος
Αγίας Ζώνης 27Α,
Ἀθήνα 11352 • τηλ.: 210 8674250
17 Ἀπριλίου 2016, Ἀριθ. Φυλ. 8
Διανέμεται δωρεάν • Εἰσφορές δεκτές

ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 8 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016

Ἐκκλησία καί Ἔθνος

π. Γεωργίου Μεταλληνού

Ἡ συμμετοχή τοῦ Ῥάσου στοὺς ἐθνικούς μας ἀγῶνες δέν εἶναι ἀσφαλῶς ὁ μοναδικὸς λόγος τῆς παρουσίας τοῦ Κλήρου στὴν κοινωνία μας. Κύρια ἀποστολή τοῦ Ῥάσου εἶναι τὸ ἔργο τοῦ ἱατροῦ στὸ «Πνευματικὸν Ἱατρεῖον» τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ὑπαρκτικὴ ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ ποτὲ νὰ θεωρεῖται ὡς ἕνας συμβατικὸς θεσμός, κοινωνικοῦ χαρακτήρα, μέσα στὸν ὑπόλοιπο κρατικὸ καὶ ἐθνικὸ βίο, μὲ σκοπὸ νὰ σώζει ἀπλῶς τὴν ιστορικὴ διάσταση.

Ἐν τούτοις ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ μάλιστα ἡ Ἑλλαδική, πρωτοστατεῖ σ' ὅλους τοὺς ἀπελευθερωτικούς μας ἀγῶνες. Γιατί; Διότι τοῦτο ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πίστη της γιὰ τὸν κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ Ὁρθόδοξία βλέπει τὴν ἐλευθερία ὡς τὸ φυσικὸ κλίμα ἀναπτύξεως καὶ πραγματώσεως, τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Πραγματικὴ δὲ ἐλευθερία εἶναι ἡ δυνατότητα κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς συνάνθρωπους του, σὲ βαθμὸ γνησιότητας, πληρότητας

καὶ αὐθεντικότητας, ἔξω δηλαδὴ ἀπὸ κάθε ἀναγκαστικότητα. Ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία ἐντάσσεται στὰ πλαίσια τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι (καὶ ὡς ἐθνικὴ-κοινωνικὴ) ἔννοια καθαρὰ θεολογικὴ-ἐκκλησιαστικὴ.

Ὁ Ὁρθόδοξος Κλῆρος δέν μπορεῖ νὰ μὴ συμμετάσχει στοὺς ἐθνικούς-ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνες, διότι τὸ ἔργο του καὶ στὴν περίοδο τῆς εἰρήνης εἶναι ἀπελευθερωτικὸ. Ἀγώνας γιὰ τὴν καταξίωση τοῦ Ῥωμηοῦ, ὡς ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἐσωτερικῆς δουλείας, τῆς ἀμαρτίας. Ἡ ἐσωτερικὴ δὲ δουλεία ἐπιφέρει καὶ τὴν ἐξωτερικὴ. Διότι δουλεία δέν εἶναι, κυρίως, ἡ ἀναγκαστικὴ ὑποταγή, ἀλλὰ ἡ ἐσωτερικὴ ὑποταγή καὶ ταύτιση μὲ τὸν κατακτητὴ, ἡ νέκρωση τοῦ πνεύματος ἀντιστάσεως καὶ τοῦ ψυχικοῦ δυναμιμοῦ. Γι' αὐτὸ, ἡ σημαντικότερη προσφορὰ τοῦ Ῥάσου στὸ Ἔθνος μας δέν ἦταν τόσο ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κλήρου στὶς ἐνοπλεις ἐξεγέρσεις καὶ συγκρούσεις, ὅσο ἡ συμβολὴ τοῦ Ῥάσου στὴ συντήρηση τοῦ ἑλληνορθοδόξου φρονήματος τοῦ Γένους καὶ τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν ἐλευθερία.

Οἱ προοδευτικοί

τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου

Γιὰ νὰ εὐαρεστήσεις, λοιπόν, κι ἐσὺ τὸν Θεό, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κάνεις κάτι τὸ πολὺ μεγάλο, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶς στὸ ἐξωτερικό, ὅπως κάνουν οἱ νεωτεριστὲς καὶ τάχα προοδευτικοί. Φτάνει νὰ κοιτᾶς γύρω σου κάθε μέρα καὶ ὦρα. Διακρίνεις σὲ κάτι τὴ σφραγίδα τῆς θεϊκῆς ἐντολῆς; Κάνε το δίχως χρονοτριβὴ ἢ δισταγμό, μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς αὐτὴ τὴν ὦρα ζητᾷ ἀπὸ σένα αὐτὸ τὸ ἔργο καὶ τίποτ' ἄλλο.

Προσπάθησε νὰ στερεώσεις μέσα σου ἕναν τέτοιο τρόπο σκέψεως. Ὅταν τὸ κατορθώσεις, ἀπέραντη γαλήνη θὰ πλημμυρίσει τὴν καρδιά σου, εἰρήνη πὺ θὰ προέλθει ἀπὸ τὴν ἐπίγνωση ὅτι κάθε στιγμή δουλεύεις γιὰ τὸν Κύριο.

Ἀκόμα κι ὅταν σοῦ λένε νὰ μπαλώσεις τίς κάλτσες τοῦ μικροῦ σου ἀδελφοῦ, καὶ τὸ κάνεις πρόθυμα γιὰ τὸν Χριστό, πὺ μᾶς πρόσταξε ν' ἀκοῦμε καὶ νὰ βοηθᾶμε τὸν πλησίον, ἐκτελεῖς ἕνα ἔργο θεάρεστο. Ἔτσι, μὲ κάθε βῆμα, μὲ κάθε λέξη, μὲ κάθε κίνηση, ἀκόμα καὶ μὲ κάθε ματιὰ μπορούμε νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν Θεό, νὰ βαδίζουμε στὸ δρόμο τοῦ θελήματός Του, καὶ ἐπομένως νὰ κατευθυνόμαστε πρὸς τὸν τελικὸ σκοπὸ μας.

Οἱ νεωτεριστὲς, οἱ τάχα προοδευτικοί, ἔχουν στὸ νοῦ τους σύνολη τὴν ἀνθρωπότητα, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους στοιβαγμένους μαζί. Εἶναι ὅμως γεγονὸς ὅτι ἡ «ἀνθρωπότητα» ἢ ὁ «λαὸς» δὲν ὑπάρχει ὡς πρόσωπο, ἕνα πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσες κάτι νὰ κάνεις τώρα ἀκριβῶς. Ἡ ἀνθρωπότητά μας συγκροτεῖται ἀπὸ ξεχωριστὰ πρόσωπα. Κάνοντας κάτι γιὰ ἕνα πρόσωπο, τὸ κάνουμε μέσα στὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων.

Ἄν ὁ καθένας μας ἔκανε ὅ,τι μπορούσε γιὰ ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο ἔχει μπροστὰ στὰ μάτια του, ἀντὶ νὰ ρίχνει μάταια τὸ βλέμμα του τόσο μακριά, στὸ ἀπρόσωπο σύνολο τῶν ἀνθρώπων, τότε ὅλοι μας θὰ κάναμε κάθε στιγμή ὅ,τι χρειάζεται γι' αὐτοὺς πὺ ἔχουν ἀνάγκη, κι ἔτσι θὰ ἐδραιώναμε τὴν εὐημερία τοῦ συνόλου τοῦ ἀνθρώπινου γένους, πὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πλούσιους καὶ φτωχοὺς, ἀπὸ ἀδύνατους καὶ ἰσχυροὺς.

Ὅσοι ὁραματίζονται τὴν εὐημερία ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας συνολικά, ἀδιαφοροῦν γι' αὐτὸ πὺ εἶναι μπροστὰ στὰ ματιὰ τους. Ἔτσι, ὅμως, δὲν ἐκπληρώνουν τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς, γιατί οὔτε τὴ δυνατότητα ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν ἕνα τόσο μεγάλο ἔργο, ὅπως εἶναι ἡ πανανθρώπινη εὐημερία,

οὔτε πάλι ἀξιοποιοῦν τίς εὐκαιρίες, πὺ τοὺς δίνονται, γιὰ τὴν ἐκτέλεση μικρῶν καλῶν ἔργων.

Μοῦ μίλησαν γιὰ μία τέτοια περίπτωση στὴν Ἁγία Πετρούπολη. Σὲ μιὰ συγκέντρωση νέων, ὑπέρμαχων τῆς «πανανθρώπινης εὐημερίας» -αὐτὸ ἦταν τὸ κεντρικὸ σύνθημα τοῦ «προοδευτικοῦ» παραληρήματός τους-, κάποιος... τζέντλεμαν ἔβγαλε ἕναν παθιασμένο λόγο γιὰ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ λαό. Τοὺς συνεπῆρε ὅλους. Ὅταν, ὅμως, γύρισε στὸ σπίτι του, ὁ ὑπηρέτης του, πὺ δὲν ἀντιλήφθηκε τὴν ἐπιστροφή του, δὲν τοῦ ἄνοιξε ἀμέσως τὴν πόρτα καὶ δὲν τοῦ ἔδωσε ἀμέσως κερὶ. Ἐπιπλέον, ἐπειδὴ τὸ μπουρὶ τῆς σόμπας του εἶχε βουλώσει, τὸ δωμάτιό του ἦταν λίγο κρύο. Ἔ, ὁ «ἀνθρωπιστής» μας δὲν μπόρεσε νὰ τ' ἀνεχθεῖ ὅλα αὐτά, κι ἔλουσε τὸν ὑπηρέτη του μ' ἕνα

χείμαρρο ἀπὸ βρισιές. Ὅταν ἐκεῖνος προσπάθησε νὰ δικαιολογηθεῖ, τοῦ κατάφερε κι ἕνα γερὸ χτύπημα στὸ στῆθος. Νά, λοιπόν, ὁ φίλος μας μὲ τὰ λεπτὰ αἰσθήματα, αὐτὸς πὺ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος διαλαλοῦσε τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, στὸ ἴδιο του τὸ σπίτι, δὲν μπορούσε νὰ φερθεῖ φιλάνθρωπα σ' ἕναν μόνο ἄνθρωπο.

Τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ «προοδευτικοῦ» παραληρήματος ἦταν ἡ διαγωγή πὺ ἔδειχναν μερικὲς δραστήριες κοπέλες. Αὐτὲς δούλευαν μὲ ἐνθουσιασμό καὶ ζῆλο σὲ βιβλιοδετεῖα, δένοντας βιβλία «προοδευτικοῦ» περιεχομένου, συχνὰ ὅμως ἄφηναν τίς μανάδες τους χωρὶς ἕνα κομμάτι φωμί. Καὶ ὅμως, πίστευαν ὅτι «τραβοῦσαν μπροστὰ» καὶ θεμελιώναν τὴν εὐτυχία τῆς ἀνθρωπότητας.

Θὰ δεχθεῖς;

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἄν πεῖς σὲ κάποιον πὺ δὲν εἶναι κτίστης, νὰ σοῦ κτίσει σπίτι, θὰ σοῦ εἰπεῖ, χωρὶς νὰ ντραπεῖ, πὺς δὲν μπορεῖ. Ὅσο καὶ νὰ τὸν πιέσεις, δὲν θὰ ὑποχωρήσει! Κανείς, λοιπόν, δὲν φτιάχνει σπίτι, ἂν δὲν ξέρει τὴν τέχνη. Καὶ ὁ γεωργὸς δὲν θὰ ἀποφάσιζε ποτὲ νὰ γίνεῖ καπετάνιος, οὔτε ὁ καπετάνιος στρατηγός, ἔστω καὶ ἂν τοὺς ἀπειλοῦσαν μὲ μυρίους θανάτους! Λόγω ἀκριβῶς τοῦ ὅτι στεροῦνται ἐμπειρίας, φοβοῦνται νὰ ἀναλάβουν τέτοιες εὐθύνες.

Τί λές; Ὅταν θελήσεις νὰ γίνεις ποιμένας ψυχῶν, δὲν θὰ πρέπει πρῶτα νὰ ἐξετάσεις τὸν ἑαυτό σου, νὰ δεῖς ἂν κάνεις; Θὰ δεχθεῖς τὸ ἀξίωμα, καὶ ἂς μὴν ἔχεις ἰδέα ἀπὸ ἐπιμέλεια ψυχῶν; Ἐπειδὴ καὶ μόνο σὲ διατάζει ἢ σὲ ἐκβιάζει ὁ δεῖνα, γιὰ νὰ μὴν ἔρθεις τάχα σὲ σύγκρουση μαζί του; Ὡστε, λοιπόν, ἔδω πὺ ἡ ζημιὰ εἶναι πνευματικὴ, ὑποχωρεῖς! Ἐπειδὴ τάχα σὲ πιέζουν!